

Høne og Ørn
Høne og Ørn

Ann Nduku

Wiehan de Jager

Kim Sandvad West

dansk / nynorsk

|| nivå 3

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Høne og Ørn / Høne og Ørn

Skrevet av: Ann Nduku

Illustrert av: Wiehan de Jager

Oversatt av: Kim Sandvad West (da), Espen

Stranger-Johannessen, Martine Rørstad Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

Engang var Høne og Ørn venner. De levede fredeligt sammen med alle de andre fugle. Ingen af dem kunne flyve.

...

Det var ein gong Høne og Ørn var vener. Dei levde i fred med alle dei andre fuglane. Ingen av dei kunne fly.

Når Ørns vinger kaster skygge på jorden, advarer Høne sine kyllinger. "Skynd jer væk fra det åbne land." Og de svarer: "Vi er ikke dumme. Vi løber."

...

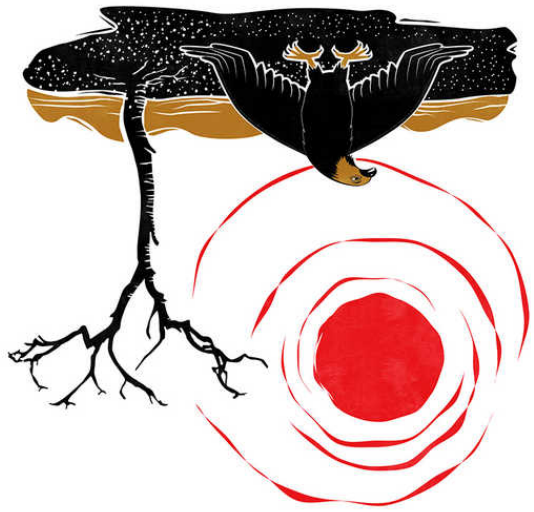
Når Ørn si venge kastar skuggen sin på bakken, varslar Høne kyllingane sine: "Kom dykk vekk frå den opne plassen." Og dei svarar: "Vi er ikkje dumme. Vi skal springe."

Da Ørn kom tilbake neste dag, gikk Høne og skrabede i sandet, men ingen nål. Så Ørn fløy meget hurtigt ned og fangede en af kyllingerne. Hun fløj væk med den. Siden den dag går Høne altid og skrabber i sandet, når Ørn møder hende.

...

Da Ørn kom att dagen etter, såg ho Høne som rota i sanden, men ingen nål. Så Ørn stupte lynraskt ned, fanga ein av kyllingane og drog av garde med han. Sidan den gongen ser Ørn alltid at Høne rotar i sanden etter nåla når ho dukkar opp.

På et tidspunkt var der hungersnød i landet. Ørn måtte gå meget langt for at finde mad. Hun kom meget trætt tilbage. "Der må være en lettere måde at rejse på!" sagde Ørn.

...

Ein gong var det hungersnød i landet. Ørn måtte gå veldig langt for å finna mat. Ho var veldig trøyt då ho kom tilbake. "Det må vera ein lettare måte å reisa på", sa Ørn.

Efter en god natts søvn fik Høne en brilliant idé. Hun begyndte at samle tabte fjer fra alle deres fuglevenner. "Lad os sy dem sammen oven på vores egne fjer," sagde hun. "Måske kan det gøre det lettere at rejse."

...

Etter ei god natts søvn fekk Høne ein lys idé. Ho byrja å samla saman fjør som hadde falle frå alle fuglevenene deira. "La oss sy dei fast utanpå fjørene våre", sa ho. Kanskje det vert lettare å reisa då.

"Giv mig en enkelt dag," bad Høne Ørn. "Så kan du fikse din vinge og flyve ud efter mad igen." "Kun en enkelt dag," sagde Ørn. "Hvis du ikke kan finde nålen, må du give mig en af dine kyllinger som betaling."

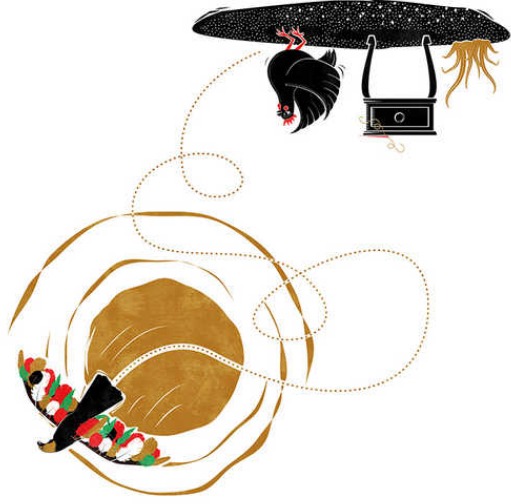
...

"Gje meg berre ein dag", bønfall Høne Ørn. "Så kan du reparera vengen din og finna mat igjen." "Berre éin dag til", sa Ørn. "Finn du ikkje nåla må du gje meg ein av kyllingane dine som betaling."

Ørn var den eneste i landsbyen, der havde en nål, så hun begyndte at sy først. Hun lavede et par smukke vinger til sig selv og fløj højt op over Høne. Høne lånte nålen, men hun blev hurtigt træt af at sy. Hun lagde nålen på skabet og gik ud i køkkenet for at lave mad til sine børn.

...

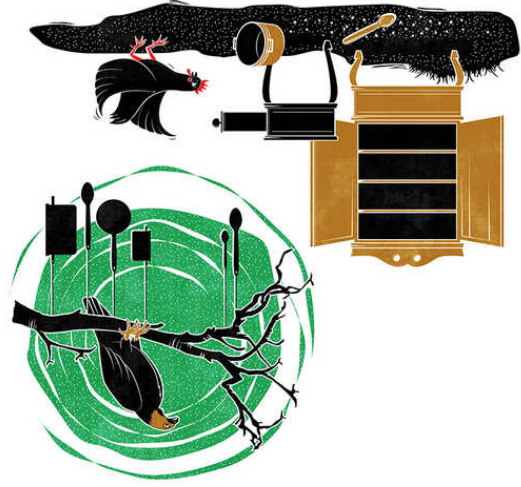
Det var berre Ørn i landsbyen som havde ei synål, så ho byrja først å sy. Ho laga seg eit par nydelege vengar og flaug høgt i sky. Høne lånte nåla, men vart fort trøyt av å sy. Ho la nåla i skapet og gjekk for å laga mat til borna sine.

Senere om eftermiddagen kom Ørn tilbage. Hun spurgte efter nålen, så hun kunne fiske nogle fjer, der havde løsnat sig på hendes tur. Høne kiggede på skabet. Hun kiggede i køkkenet. Hun kiggede i haven. Men nålen var væk.

...

Seinare den ettermiddagen kom Ørn tilbake. Ho bad om nåla for å festa nokre fjør som hadde losna på turen. Høne leitte i skapet. Ho leitte på kjøkkenet. Ho leitte i gardsplassen. Men nåla var ikkje å sjå nokon stad.

Men de andre fugle hadde sett Ørn flyve væk. De spurgt Høne, om de kunne lave nålen, så de også kunne lave vinger til sig selv. Snart fløj der fugle overalt på himlen.

...

Men dei andre fuglane hadde sett Ørn som flaug av garde. Dei bad Høne om å få låna nåla for å sy vengar til seg sjølve òg. Snart flaug det fuglar overalt under himmelen.

Da den sidste fugl afleverede nålen tilbage, var Høne der ikke. Så hendes børn tog nålen og begyndte at lege med den. Da de blev trætte af legen, efterlod de nålen i sandet.

...

Då den siste fuglen leverte tilbake nåla dei hadde lånt, var ikkje Høne der. Så borna hennar tok nåla og byrja å leika med ho. Då dei vart lei av å leika, lét dei nåla liggja att i sanden.